

הַלַּחֲמָנִיָּה שֶׁבַּבּוֹץ

ספור מרגש על רבי יהודה בר אלעאי,
על כבוד, ועל מתנת שמים.

הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ: עָנִי בַכֶּסֶף, עָשִׂיר בַּתּוֹרָה

עָנִי מִכֶּלֶא: בְּבֵיתוֹ שֶׁל רַבִּי
יְהוּדָה וְאַשְׁתּוֹ הָיָה רֵק
מִעִיל חֶם אֶחָד בְּלִבָּד.

אֲכַל פָּשׁוּט: סְעוּדָתוֹ הָיְתָה
דִּלָּה דִּיּוֹר – סֶלֶק יֵבֶשׁ וּמִים,
עֲלֵיהֶם בֵּרַךְ בְּאַהֲבָה.

אוֹר אֱלֹקִי: פָּנָיו הָיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁמֶשׁ.
כְּשֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתוֹ לְסוּד הָאוֹר, הִנְשִׁיב:
הָאוֹר שֶׁבְּפָנָיו מַגִּיעַ רֵק מִמַּתִּיקוֹתָה
שֶׁל הַתּוֹרָה!

בְּקָר קָר וּבּוֹצִי בְּעִיר אוֹשָׁא

רוּחוֹת עֲזוֹת נָשְׁבוּ בְּרַחְבוֹת הָעִיר
הָעִיר שֶׁבִּגְלִיל.

● גִּשְׁמֵי הַלֵּילָה הִנְשְׁאִירוּ שְׁלוּלִיּוֹת
עֲמֻקּוֹת שֶׁל בּוֹץ שָׁחַר וְדָבִיק.

● רַבִּי יְהוּדָה צָעַד בְּזִהְיוֹת, בְּדֶרֶכּוֹ
לְלַמֵּד תּוֹרָה, נִזְהָר עַל בְּגָדָיו.

לפתע... בקעו מקצה הרחוב
קולות צחוק וצעקות!

הַכִּדּוּר הַזֶּהוּב שֶׁל הַיִּלָּדִים

הַיִּלָּדִים שִׁחֲקוּ בְּסַעֲרָה, אֶךְ כִּדּוּרָם
לֹא הָיָה רָגִיל: הֵם בִּעָטוּ בַּלַּחֲמָנִיָּה
טְרִיָּיָה, זֶהְבָּה וּקְדוּשָׁה!

הַלֶּחֶם עָף בְּקִשָּׁת, וּבִתְרוּעַת צְחוּק
הַתִּרְסֵק יְשִׁירוֹת אֶל תּוֹךְ הַבוֹץ
הַמִּלְכָּלָה.

הַצִּלְחָה! צַעַק אֶחָד הַיִּלָּדִים וְרָץ
לְהַמְשִׁיךְ בַּמִּשְׁחָק הַמְּבֻזָּה.

תִּדְהָמָה בְּרָחוּב: עֲצְרוּ, בְּנֵי!

קול עֲמֹק, רוֹעֵד וּמְלֵא בְּקִדְשָׁה
פָּלַח אֶת הָאֲוִיר.

הַיְלָדִים הִסְתוּבְּבוּ בְּבִהְלָה,
וְהִצְחֹק קָפָא עַל שִׁפְתוֹתֵיהֶם.
מוֹלֵם עֲמֵד רַבִּי יְהוּדָה, גָּדוֹל הַדּוֹר!

הֵם הִשְׁפִּילוּ אֶת מִבְטָם
בְּבוֹשָׁה מַחֲלָטָה.

הֵם חָכוּ לְצַעֲקָה אוֹ לְגַעֲרָה
קָשָׁה... אֲךָ אֵז קָרָה דָּבָר מִדֵּהִים.

גְּדוֹל הַדּוֹר כּוֹרֵעַ בַּבוֹץ

רַבִּי יְהוּדָה לֹא צָעַק, וְלֹא כָעַס.
בְּמָקוֹם זֹאת:

1 וַיִּתּוֹר עַל הַכְּבוֹד: הוּא יֵרֵד עַל
בְּרַכְיוֹ לְתוֹךְ שְׁלוּלִית הַמַּיִם הַקְּפוּאִים.

2 יָדָיִם טְהוֹרוֹת בְּלִכְלוּף:
בִּידָיו שָׁכְתָבוּ סִפְרֵי קֹדֶשׁ, חָפֵן אֶת
הַלַּחְמָנִיָּה הַסְּפוּגָה.

3 יְהִלּוּם יָקָר: הוּא הֶחֱזִיק אֶת הַבָּצֵק
הַבָּצֵק הַמַּעֲוָה בַּעֲדֵינוֹת עֲצוּמָה.

דְּמַעוֹת שֶׁל אֲהָבָה וִירָאת שָׁמַיִם

דְּמַעוֹת חַמּוֹת זָלְגוּ מֵעֵינָיו שֶׁל הַצַּדִּיק וְרָחֲצוּ אֶת הַבּוֹץ מִן הַלֶּחֶם. הוּא קָרַב אֶת הַלֶּחֶם מִנִּיָּה וְנָשַׁק לָהּ בְּדַמָּמָה.

אֹי בְּנֵי... דְּבַר קָדוֹשׁ שֶׁה' בָּרָא בְּרַב חֶסֶדּוֹ, מוֹטָל כָּאֵן
מְבֻזָּה... פִּיצֵד יְכָלָה יְדֹכֶם לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת!?

הסוד הטמון בלחם

הרב סימן לילדים להתקרב ופתח
בַּחֲמֵלָה:

ראיתם אותה בשוק, וחשבתם שזו
סתם פרוסת בצק... אך האם ידעתם
ידעתם כמה השגחה של ה' ועמל
אנושי טמונים בה?

כך התחיל רבי יהודה ללמד אותם
את עשרת עמלי הלחם:

מִסֵּעַ הַלֶּחֶם – שָׁלֵב א': מִהַשָּׁמַיִם לָאֲדָמָה

1. הַבְּרָכָה (מָטָר): הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא מוֹרִיד גֶּשֶׁם
מְבָרֵךְ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאָרֶץ.

2. הָעֵמָל (חֲרִישָׁה):
הַחֲקָלָאִי חוֹרֵשׁ אֶת הָאֲדָמָה
הַקָּשָׁה בַּזְעָה וּבְכַח רַב.

3. הַתְּפִילָּה (זְרִיעָה): הוּא
טוֹמֵן אֶת הַגִּרְעִינִים, מִבֵּית
וּמִתְפִּיל לָשָׁה' יְצַמִּיחַ יְבוּל.

מִסַּע הַלֶּחֶם – שָׁלֵב ב': בַּשָּׂמֶשׁ הַלֹּהֶטֶת

4. הַקָּצִיר: בִּקְיֵץ הַחֶם, אוֹסְפִים
אֶת הַשִּׁבָּלִים הַזֵּהָבוֹת
בַּעֲבוּדָה קָשָׁה.

5. הָאִיסוּף: קוֹשְׁרִים אֶת
הַשִּׁבָּלִים לְאַלְמוֹת כְּבִדּוֹת.

6. הַמִּיּוֹן (דִּישׁ וְזֵרָה): חֲבֹטוּ
בַּשִּׁבָּלִים וְזָרוּ בָרוּחַ כְּדִי לְבָרֵר אֶת
הַגִּרְעִינִים הַטּוֹבִים מִן הַפֶּסֶלֶת.

וַעֲדִין... אֵין לָנוּ לֶחֶם!

מַסַּע הַלֶּחֶם – שָׁלֵב ג': אֵשׁ, מַיִם וְנֵס הַלֶּחֶם

7. הַטְּחִינָה: הַפִּיכַת
הַגֶּרְעִינִים הַקָּשִׁים
לְקֶמַח לָבֶן.

8. הַלִּישָׁה: עֲרֹבֹב
הַקֶּמַח עִם מַיִם זָכִים
לְבָצֵק רָךְ.

9. הָאֶפֶיָה: הַכְנָסַת
הַבָּצֵק לַתֵּנּוּר הַבּוֹעֵר
עַד שֶׁמִּזְהִיב.

10. הַמַּטָּרָה הַסּוּפִית:
שִׁיהוּדֵי יִקַּח אֶת הַלֶּחֶם,
יְבָרֵךְ 'הַמוֹצִיא', וַיַּעֲבֹד
אֶת ה' בְּשִׂמְחָה!

תשובה מעמק דלבא (מעמק הלב)

המלים חדרו כחצי אש אל לבותיהם
של הילדים.

ילד אחד, נתנאל שמו, נפל על ברכיו בבכי:

"רבי, חטאנו! לא חשבנו על
על כל העמל הזה...
בקש מה' שיסלח לנו על
שזילזלנו במתנה שלו!"

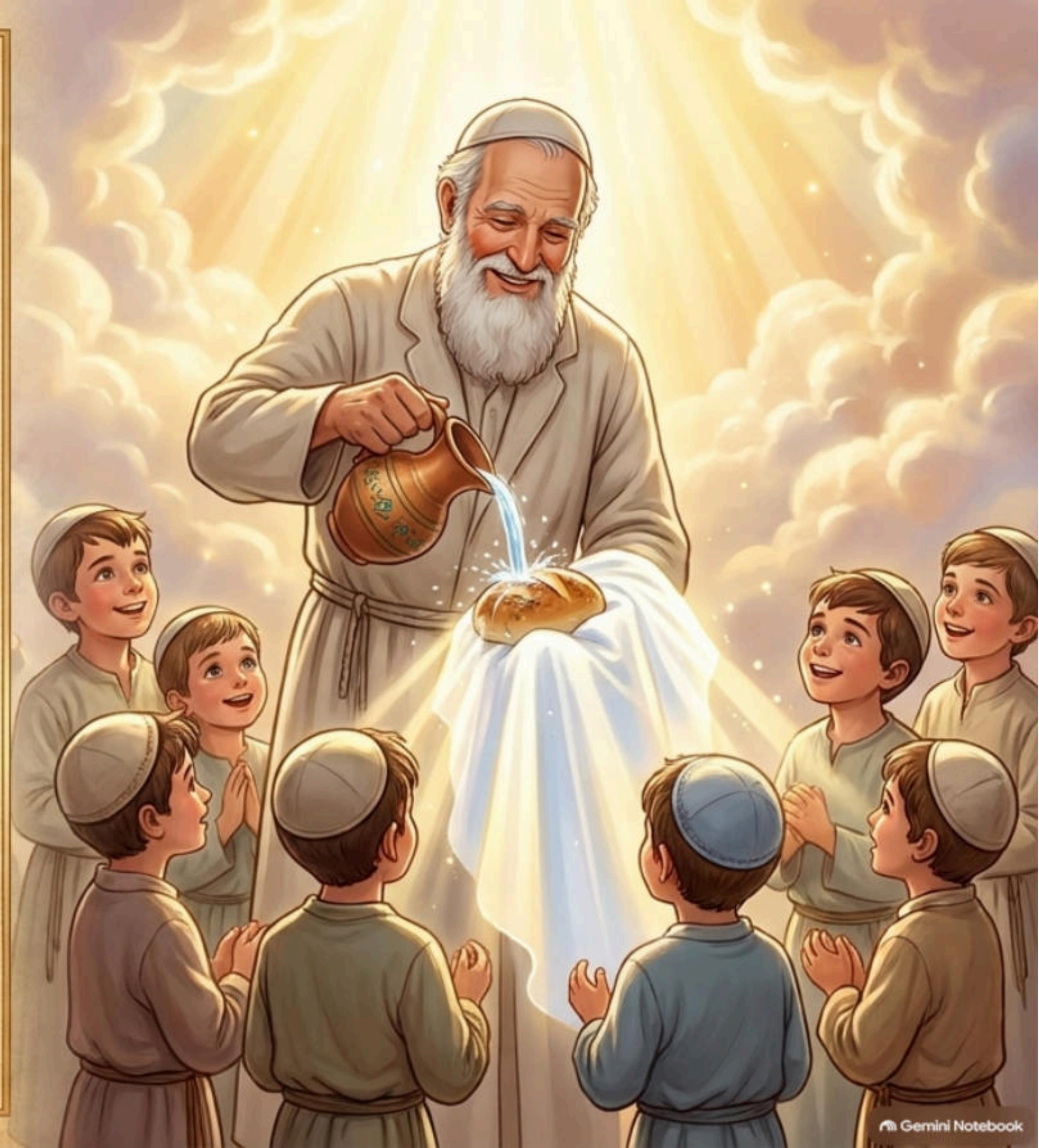

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם

"רַבִּי יְהוּדָה נִגַּב אֶת דְּמְעוֹתָיו שֶׁל נְתַנְיָאֵל
וְחִיָּה חֵיוֹה מְתוּק מְדַבֵּשׁ:

"ה' רוֹצֶה אֶת הַלֵּב שֶׁלְכֶם. הוּא שֹׁמֵחַ
כְּשֵׁילֵד מִבֵּין אֶת טְעוֹתוֹ וְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה."

הָרַב נִקָּה אֶת הַלֶּחֶם וְעָטַף אוֹתוֹ בְּכַבּוֹד.
כָּל הַיְלָדִים חֲזְרוּ הַבֵּיתָה טְעוּנִים
טְעוּנִים בְּאַמוּנָה קְדוֹשָׁה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם,
אֵף יֵלֵד לֹא זָלִיל עוֹד בְּאוֹכֵל.

רַבִּי יְהוּדָה לַעֲמִיתָנוּ – הַאֵם אֲנִיחָנוּ זֹכְרִים לַיהוּדוֹת?

רַבִּי יְהוּדָה בַּדוֹר שְׁלוֹ (אָז)

עֲנִי וּדְחֶק: כִּמְעֵט לֹא הָיָה אֲכָל, רַעֲבִים לִלְחָם.

הַעֲרָכָה עֲצוּמָה: כָּל פְּרוּסָה יִקָּרָה כְּמוֹ יְהוָה,
מְבָרְכִים בְּשִׂמְחָה עַל כָּל בֵּיס.

אֲנִיחָנוּ בַּדוֹר שְׁלָנוּ (הַיּוֹם)

שִׁפֵּעַ נִפְלָא מַה: מְקַרְרִים מְלֵאִים בְּכָל טוֹב!

זְלִזוֹל לַפְּעָמִים: זֹרְקִים כְּרִיכִים חֲצִי אֲכוּלִים,
מִתְלוֹנְנִים: לֹא טַעִים לִי.

הכוונה שלך מאירה את העולם!

מחר בהפסקה, כשתפתח את תיק
האוכל שלך, היה כמו רבי יהודה:

1 עֲצֹר לַשְּׁנִיָּה! זְכוֹר אֶת עֶשֶׂר הַמְּלָאכוֹת
וְאֶת עֲמָלוֹ שֶׁל הַבּוֹרָא עֲבוּרָה.

2 הַעֲרֵךְ אֶת הַמִּתְנָה: ה' דָּאֵג לָךְ, וְאַמָּא
יְכִינָה אֶת זֶה בְּאַהֲבָה רַבָּה.

3 בִּירֵךְ בְּקוֹל וּבְשִׁמְחָה: אָמֹר מְכַל הַלֵּב
"הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ" וְתִזְכָּה
וְתִזְכָּה לְהִתְחַבֵּר לְבוֹרָא עוֹלָם!

